

um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960, um söluskatt, með síðari breytingum.

Frá fjárhags- og viðskiptanefnd.

1. gr.

Við 1. tl. 7. gr. laganna bætist tveir nýir málslíðir er orðist svo:

Þó er fjármálaráðherra heimilt að ákveða með reglugerð að frá heildarsöluverði verksmiðjuframleiddra íbúðarhúsa megi framleiðandi þeirra draga við söluskattsuppgjör tiltekinn hundraðshluta verðsins. Skal frádráttarhlutfallið ákveðið sérstaklega fyrir hin ýmsu afhendingarstig verksmiðjuframleiddra íbúðarhúsa og taka mið af því að sú verksmiðjuvinna verði undanþegin söluskatti er unnin hefði verið söluskattsfrjáls á byggingarstað við smíði húss á hefðbundinn hátt.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

Frv. þetta er flutt að beiðni fjármálaráðherra.

Samkvæmt ákvæðum söluskattslaga er vinna við húsbýggingar og aðra mannvirkjagerð söluskattsfrjáls ef hún er unnin á byggingarstað. Vinna við aðvinnslu eða framleiðslu byggingarvara í verksmiðju eða verkstæði er hins vegar ekki undanþegin söluskatti. Hefur á undanförunum árum margsinis verið á það bent, að gildandi söluskattsákvæði væru til þess fallin að hamla gegn fjöldaframleiðslu einingarhúsa og þeirri hagræðingu í byggingariðnaðinum og lækkun byggingarkostnaðar er af slíkri fjöldaframleiðslu gæti leitt. Með frumvarpi þessu er lagt til að sá aðstöðumunur, sem óneitanlega hefur ríkt á þessu sviði, verði jafnaður þannig að skattalega séð verði verksmiðjuframleiðendur íbúðarhúsa jafnt settir þeim er byggja með hefðbundnum hætti. Lagt er til að heimild til frádráttar á vinnuþætti verksmiðjuverðs verði bundin við verksmiðjuframleiðslu íbúðarhúsa. Með íbúðarhúsum í þessu sambandi teljast hlageymslur sem tengdar eru tilteknu íbúðarhúsnæði til nota fyrir íbúa þess, hvort sem þær eru áfatar íbúðarhúsinu eða ekki. Hins vegar nær heimildin ekki til sumarþustaða eða annarra húsa sem ekki eru samkvæmt stærð sinni, gerð eða staðsetningu ætluð til nota allt árið. Heimildin nær einungis til þeirra er verksmiðjuframleiðna heil hús eða verulega stóran hluta þeirra til sölu í einni heild, en hins vegar ekki til verkstæða eða verksmiðja er framleiðna tiltekna byggingarhluta, t. d. glugga, hurðir, eldhúsinnréttingar, skápa, einstakar veggeiningar o. s. frv. Undanfarin ár hefur fjöldi verksmiðjuframleiddra íbúðarhúsa verið sem hér segir: 1974 172 hús, 1975 182 hús, 1976 160 hús, 1977 206 hús, 1978 208 hús og áætlaður fjöldi verksmiðjuframleiddra íbúðarhúsa á árinu 1979 er 288 hús. Hafa þessi hús verið tæpur fjórðungur af heildarfjölda nýrra einbýlishúsa á undanförunum árum. Má ætla að markaðshlutdeild þessara framleiðenda vaxi á næstu árum en í grannlöndum okkar eru milli 30 og 40% af öllum einbýlis- og raðhúsum framleidd í verksmiðjum.

Frádráttarheimild sú, sem gert er ráð fyrir í frumvarpi þessu, er hugsuð þannig, að fundið sé hversu stór hundraðshluti af kostnaðarverði hefðbundins húss á tilteknu byggingarstigi er söluskattsfrjáls vinna. Sami hundraðshluti af heildarsöluverði verksmiðjuframleidds húss á sama byggingarstigi yrði síðan leyfður til frádráttar heildarsöluverði þess áður en söluskattur er reiknaður. Að beiðni fjármálaráðuneytisins hefur Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins kannað á hvaða stigi íbúðarhús hinna ýmsu framleiðenda eru afhent. Hefur stofnunin síðan reiknað út byggingarkostnað hefðbundins húss (visitöluhússins) á sama stigi og hlutfallið milli efnis og vinnu í því. Skattstofa Reykjavíkur hefur á grundvelli þessara útreikninga reiknað hversu stór hluti vinnu við hefðbundið hús er söluskattskyldur á hverju framangreindra byggingarstiga. Mundi frádráttarhlutfall í reglugerð byggjast á ofangreindum útreikningum. Miðað við þessar forsendur má ætla að tekjutap ríkissjóðs af frumvarpi þessu og reglugerð þeirri, er í kjölfar þess fylgdi, yrði milli 130 og 170 milljónir króna á heilu ári, miðað við verðlag ársins 1979, og að 40—45% af heildarsöluverði þeirra gerða einingarhúsa, sem nú eru algengastar, yrðu undanþegin söluskattinum.